

Mozogni muszáj!

A sport az egyik leghatékonyabb eszköz egy fizikailag, szellemileg és lelkiileg is egészséges társadalom megteremtésére. Olyan társadalom létrehozására, amely békében él önmagával, harmonikusan működik, amelyben növekszik az esélyegyenlőség, javul az integráció esélye, s az egyes emberek számára megélhető a közösséghez tartozás élménye. Lehetőség nyílik az életminőség folyamatos javítására, az innovációra, a versenyképesség növelésére és az emberi együttműködésre.

Pénz szakmai szabadság nélkül

A Fidesz-KDNP-kormány stratégiai ágazatnak titulálta, s így minden korábbinál több pénz áramlik a sportba, ugyanakkor ezzel párhuzamosan egyre kevésbé érvényesülnek a szakmai szempontok. A miniszterelnök sport iránti szeretetét, szurkolói szintű ismereteit követve a kormány is szereti a sportot, önti bele a pénzt, de azt gondolja, hogy a sport nem hivatás, így a politikusai, gazdasági holdudvarához tartozók irányítják a magyar sportot tudás, tapasztalat és sajnos tisztesség nélkül. Tény, hogy a 2010 előtti kormányok gondolkodásában sosem volt központi kérdés a sport, sosem kapott ennyire jelentős költségvetési támogatást, viszont a szűkös anyagi keretek között hagyták dolgozni a szakembereket.

Helyben járás

Sem új, sem bátor kezdeményezés nem volt az elmúlt tíz évben. Kevesebben sportolnak, többre kerül az embereknek, és nem javult az egészségi állapotuk. A versenysport eredményei – tisztelet a kivételeknek – romlottak.

1) A Fidesz-KDNP-kormány helyes döntése volt a mindennapos kötelező testnevelés bevezetése a közoktatásban. Viszont botrányos, hogy ennek sem személyi, sem tárgyi feltételeit nem teremtette meg. A testnevelőket sem a képzésben, sem a továbbképzésben nem készítették föl a mindennapos testnevelés okozta új kihívásokra: a megnövekedett időkeretre és az ezzel párhuzamosan megjelenő új tartalmi elvárásokra. Az iskolák nem rendelkeznek sem mennyiségben, sem minőségben megfelelő sportinfrastruktúrával. Így az órák számos helyen rendszeresen nincsenek megtartva, vagy kényszermegoldásokkal tudják le azokat. A fogyatékkal élő

gyermek számára még a többiekénél is gyakrabban fordul elő, hogy kizárólag a testnevelés órán mozognak. Az iskolákban azonban a legtöbb esetben sem integrált, sem inkluzív sportra nincs lehetőségük, főleg a kisvárosokban, kistelepüléseken.

2) A magyarországi sportfogyasztási szokások jelentős mértékben átalakultak. A nagyvárosokban sportolók, rendszeresen testüket edzők közel egyharmada egyesületi formában, a többiek baráti közösségekben (foci, tenisz, fallabda, golf az ismerősökkel), sportvállalkozásokban (konditerem) vagy egyénileg, de szervezett módon (utcai futóversenyek, kerékpár, gördeszka, többtusa, ultraversenyek) sportolnak. Mindehhez az önkormányzatok kivételével a sportirányítás nem ad semmilyen érdemi támogatást.

A kisebb városokban és a községekben ugyanakkor visszaesett a sportolók száma. Nemcsak a rendszeresen sportolók, hanem az alkalmanként bekapcsolódók is egyre kevesebben vannak. Az önkormányzatok, sportegyesületek sokszor csak bérleti díj ellenében adnak lehetőséget sportolásra, amelyet kevesen tudnak megfizetni.

A fogyatékos személyeknek nincsenek sportolási lehetőségei. Kevés a képzett szakember, mert a képesítéssel rendelkező edzők oktatási anyagában nem szerepel sportáguk sérültek számára adaptált változata, sérülés-specifikus mozgás anyaga. Pedig a fogyatékkal élő emberek számára a helyes önértékelés, önmegvalósítás és önrendelkezés szempontjából még nagyobb jelentőséggel bírhat a sportolás.

3) A versenysportban megjelent a Fidesz-KDNP-kormány kommunikációs stílusa, politikai marketingje, az eredményektől és a valóságtól is független sikerpropaganda zajlik. Ez mindenkivel el akarja hitetni, hogy jók vagyunk, csak az ellenfél és a labda nem tud róla. Mi sem jobb példa erre, mint hogy az év edzője 2020-ban az 56 európai országból a legjobb 24-be jutott labdarúgó válogatott olasz szövetségi kapitánya lett, mögötte az UEFA Bajnokok Ligájában 1 pontot szerző Ferencváros ukrán edzője és a vízilabdában Európa-bajnokságot nyert férfiválogatott szövetségi kapitánya végzett. Kétségtelen, hogy mindhárom csapat nagy örömet okozott az embereknek, és szakmailag is előbbre léptek, de ezek az eredmények a teljesítménysportban egyelőre biztatónak mondhatók csak, nem igazi sikernek.

A sportirányítás politikai, és nem szakmai szempontokat követ, aminek súlyos következményei vannak. A Magyar Birkózó Szövetségben például a

belső ellenzék és a fideszesek közösen elmozdították a szövetség élén sikeresen működő Hegedűs Csabát, aki komoly elismertséggel, tekintéllyel bírt a nemzetközi birkózásban. Az eltávolítását követően viszont nem kérték a segítségét, hogy vezesse be az új vezetést a sportág nemzetközi elitjébe, ahogy a bírót, sőt a vezető edzőinek jó részét is félreállították. Ennek eredményeképpen Rióra megszűnt a magyar birkózás sportdiplomáciai ereje, sőt jelenléte is nemzetközi szinten. Így fordulhatott elő, hogy a bronzmeccsét vívó Lőrincz Viktor egy látványosan megnyert mérkőzést végül elbukott.

Jellemző az UEFA Európa Liga selejtezőjében történt eset is a romániai Craiovában, ahol a Honvéd vendégszereplésekor a hazai szurkolók egy robbanógránátot hajítottak a játéktérre a magyar csapat akkor már pályán lévő tartalék kapusa mellé. Ennek következtében megsérült a játékvezető is. Nem volt egyetlen magyar sportvezető sem a csapattal, aki beszélt volna angolul, ismerte volna a vonatkozó szabályokat, képes lett volna és akart volna intézkedni. A mérkőzést végül, minden logika és szabály ellenére, a hazaiak nyomására lejátszották, s a Honvéd tizenegyesekkel kikapott. A politikai propaganda ezt az esetet is arra használta föl, hogy a magyar szurkolókat az Európai Labdarúgó Szövetség és a románok ellen uszítsa.

Tönkretett sportegészségügy

A Fidesz-KDNP-kormány teljesen tönkretette, lezüllesztette a magyar egészségügyet, sajnos nincs ez másképpen a magyar sportegészségügy területén sem. A régen kiválóan, világhírűen működő sportkórház (Országos Sportegészségügyi Intézet) tevékenysége évekig lényegében szünetelt, és csak 2018-ban kapott lehetőséget az újrakezdéshez. Egy sportoló teljes körű kivizsgálására sajnos így sem alkalmas az egykori tradicionális helyét is elvesztő kórház. A sportegészségügyi intézetet is politikai alapon kiválasztott vezetők irányítják, szinte valamennyi megbecsült szakember elhagyta már az intézményt.

A magyar sportegészségügy másik lába, a **korábban Európa-hírű sportorvosi hálózat is teljesen szétesett.** Gyakran hetekre, sőt hónapokra előre lehet csak időpontot foglalni, ami számos egészségügyi kockázattal jár, és csalásra is kényszerítheti a sportélet szereplőit. A kiemelt labdajátéklukok játékosain kívül a magyar sportolóknak nincs partnere az egészségügyben, amely a tőlük elvárt teljesítmény elérésében segítené őket.

Ez igaz a megelőzésre és a sporttraumatológiára éppen úgy, mint a rehabilitációra.

A megosztottság jegyében

Az elmúlt 10 évben a sport is a megosztottság egyik jelképes területévé vált. A Fidesz-KDN-kormány, a kormánypárti politikusok kommunikációja kirekeszti a sportból is a nem hozzájuk tartozó embereket. Torz állapotok alakultak ki. Ha valaki nem áll vigyázzban egy stadionban az általuk új himnusznak beállított, „Nélküled” című zenemű hallatán, akkor már szinte hazaárulónak bélyegzik. A közszolgálati televízióban megjelenő szakértők nagy része nem szakmai kiválósága okán lehet ott, és kritikai észrevételük soha nincs a nemzeti csapatok vagy a Fidesz holdudvarához tartozó klubok csapatainak teljesítményére.

Egy-egy válogatott labdarúgó mérkőzés, vagy akár egy felcsúti, korábban fehérvári bajnoki is a fideszes előkelőségeknek, illetve a hozzájuk tartozni kívánóknak a felvonulása lett. Felcsúton egy-egy NB1-es mérkőzésen szinte többen vannak a VIP páholyban, mint a stadion más részeiben összesen. Egy-egy hazai mérkőzés mindenhol igazi ünnep az adott városban, ahol a helyi közélet (politika, gazdaság) magára valamit adó szereplői megjelennek. Ugyanakkor jelentős a különbség a külső és belső értelemben is vett kulturáltság tekintetében.

A Fidesz és a KDNP politikusok viselkedése miatt sokaknál politikai hovatartozástól vált függővé egy-egy sporteredmény, sportoló vagy sportesemény megítélése. Mindez leginkább a labdarúgáshoz való viszonyulásban figyelhető meg. Az emberek egyre inkább ellenségesek a nem teljesítményük, hanem a Fideszhez, vagy egy-egy politikus kedvenc sportágához tartozásuk okán előnyben részesített sportolókkal. Az, hogy a havi több mint 40 millió forintos sportolói, edzői fizetések után minimális adót fizetnek, sokak felháborodását váltotta ki. Idegenkedve fogadják azt is, hogy a csapatsportokban sok a nem helyi játékos, többségében külföldről szerződtetetteket szerepeltetnek. A labdarúgásban is egyre több olyan csapat van, ahol nincs egyetlen helyi játékos sem.

Hálátlan örökség

A Fidesz-KDNP-kormány a költségvetés nagyjából 1 százalékát költi sportra, és legalább ilyen nagyságrendben a költségvetésen kívüli juttatást is ad. Ez a hatalmas összeg látványosan nem hasznosul.

A sporttal kapcsolatos legösszetettebb – nem csupán – gazdasági probléma a társaságiadó-támogatás, ismertebb nevén a TAO ügye. A gondolat, hogy a vállalkozók úgy tudják támogatni a sportot, hogy az nekik is megérje, régóta foglalkoztatta a magyar sportéletet. A TAO-törvény első kezdeménye még 2010 előtt készült. Akkor, az volt az elképzelés, hogy helyi szinten a vállalkozó a helyi hagyományokkal rendelkező sportegyesület segítségére lehessen, és ez közel 80 sportágban lett volna lehetséges. A megoldás a nyugati társadalmakban is ismert, és Magyarországon a kultúra finanszírozásának területén is jelen volt. A Fidesz-KDNP-kormány ezzel ellentétesen eredetileg öt, majd később 6 – általuk látványsportágnak elkeresztelt – labdajátékban adott lehetőséget a befizetendő társasági adó sporttámogatásra fordítására. Jelentősen szűkítették ezzel a támogatható sportágak körét, és a kapott összegeket alapvetően az infrastruktúra fejlesztésére, az utánpótlásra és a bérekre lehet felhasználni. Ugyanakkor a Fidesz-KDNP kormány TAO-rendszere lehetőséget ad a csalásra: részben annak felhasználásában, részben pedig a pénzt felajánlók által visszakért tételekben.

A Fidesz-KDNP-kormány sportbéli ámokfutásának eredményeképpen „örökségének” a következő kormányok általi kezelése súlyos adóforintokat fog felemészteni.

1) Minden átgondolt stratégia nélkül hozta a Fidesz-KDNP kormány az országba a különböző sportágak világversenyeit, aminek következményei a megépült és fenntarthatatlan létesítmények, minden társadalmi haszon nélkül. Ezek hozhattak volna gazdasági hasznot, sportszakmai előrelépést, segíthetnének egy-egy régió (sport)infrastrukturális fejlődésében, akár kedvet is csinálhatnának a gyerekeknek az adott sportágban. Ám ezeket a célokat az elmúlt 10 évben vajmi kevésbé szolgálta az úszó világbajnokság, a ritmikus gimnasztika világbajnokság vagy (ha lesz) a labdarúgó Európa-bajnokság, hogy a többit ne is említsük. Ezzel szemben felesleges infrastrukturális beruházásokkal jártak, amelyek nehezen fenntartható létesítményeket hagynak maguk után (Duna Aréna, kézilabda csarnokok, futball stadionok).

2) A Fidesz-KDNP-kormány józan mérlegelés nélkül épített a valós hazai igényeket magasan túlszárnyaló, irreális nézőszámra tervezett labdarúgóstadionokat. Megépítettek 34 stadiont 367,77 milliárd forintért, még a tervezett költségeket is túllépve 73 százalékkal. Olyan sportlétesítményeket, amelyek ráadásul egyfunkciójúak, azaz jó esetben évi tizenöt alkalommal adnak otthont közönség előtt zajló sportrendezvénynek. Csak néhány ijesztő példa: 20 ezer szék Debrecenben, az önkormányzat és a klub által sem vállalt fenntartás Szombathelyen, a világ legfelelősebb stadionja Felcsúton a miniszterelnök telkén vagy hat új stadion Budapesten.

3) Más sportágak világversenyeinek, Európa-bajnokságainak lebonyolítására irányuló pályázások mögött joggal lehet feltételezni az ehhez kapcsolódó beruházásokból származó, biztos hasznot bezsebelők érdekeltségét. Őket nyilván nem érdekli, hogy jönnek majd a hétköznapok, amikor nem kevés pénz szükségeltetik a folyamatos üzemeltetésre, őrzésre, felújításra, és ennek előteremtése érdemi bevétel híján jórészt csak a központi vagy a helyi költségvetésből lehetséges. Az iskolai és a lakossági sportot szolgáló létesítményekkel már nem szívesen pepecselnek. (Bár ezen aprópénznek tűnő összegekért is lehajolnak, ha úgy adódik...) A valós fontossági sorrendet azért jól jelzi, hogy a valóban helyi szükségleteket kielégítő, de jóval kisebb haszonnal kecsegtető uszodaépítési program megvalósítása jelentős csúszásban, elmaradásban van. Eközben súlyos milliárdok kerülnek ki stadion- és akadémiaépítés címén határon túli, nem is kizárólag magyarok lakta területekre.

4) Az abszurdítások aranyérmét azonban az 1800 lakost számláló község, Felcsút viszi el. A sajátos stílusban pompázó többbezres stadion egy mesterségesen felpumpált, idegenlégiósokkal teletűzdelt profi csapatnak ad otthont. Létezését közvetlen és közvetett politikai-gazdasági ráhatásokkal biztosított, másutt minden bizonnyal többszörös hatékonysággal működtethető anyagi eszközök teszik lehetővé. Természetesen hétpecsétes titok a támogatók, szponzorok tételes hozzájárulása, a szezononként megvásárolt belépőjegyek és bérletek száma, az ebből befolyt bevétel nagyságrendje, miként a fenntartás költségei is.

5) Persze, nemcsak a Pancho Arénában vannak szabad kapacitások. Számos egyéb – elsősorban iskolai – sportlétesítmény is kihasználatlan, pedig jórészt lakókkal, idősebbekkel és fiatalokkal teli házak környezetében

vannak. Szándék sem merült fel eddig az ebben rejlő, hétvégi-szünidei lehetőségek megragadására.

Azonban nem csak a létesítmények fenntartása jelent súlyos gondot, hanem azoknak az intézményeké is, amelyek már rég értelmetlennek bizonyultak. Máshol...

Ilyenek a zárt akadémiák, amelyekbe a gyerekek 13 (sok esetben már 11) éves korukban beköltöznek. A gyerekek nem járnak valós iskolába, nem találkoznak a másik nem képviselőivel, így kimaradnak a szocializációs folyamatok nagy részéből, és sérült emberként, nagy eséllyel nem is élsportolóként kerülnek ki onnan 18, 19 évesen. A szakértők szerint ez egy pedagógiai csődhelyzet. Erről már mintegy 10 esztendeje is beszélt az UEFA akkori elnöke, Michel Platini. Az ő megítélése szerint ezek az akadémiák az akkori Franciaországban kizárólag a bevándorló, vagy szülő nélküli gyerekeknek hasznosak. Itthon is igaz, hogy csak annak a gyereknek lenne szabad ilyen zárt intézménybe menni, akinek az otthoni körülményei rosszak.

A pedagógiai csődön túl az is megállapítható, hogy az elmúlt tíz évben a labdarúgó akadémiái rendszer nem termelt ki nemzetközi szinten jegyzett játékost. A mai magyar sztárok egyike sem volt zárt akadémia lakója, vagy legalábbis pályafutásában nem volt meghatározó az az időszak. Ám a valós tanulságok levonása helyett a politika, a futbalszurkoló miniszterelnök – azóta ismeretlen okokból hirtelen likvidált – bizalmasa életre hívta az állami akadémiák rendszerét a csapatsportokban. Ráadásul a döntések nélkülöztek minden szakmai (a futballban Pécs és Nyíregyháza nem, de Kisvárda bekerült a rendszerbe) és földrajzi (az ország déli felében egyetlen ilyen akadémia sincs) logikát. Miközben a sport minden alapelvét (fair play, verseny, üzlet) sérti, hogy egy csapatjátékban az állam üzemeltessen akadémiát, erre a célra a költségvetés milliárdokat biztosít.

Lehet másként is

A Magyar Szocialista Párt szerint csak új, bátor kezdeményezésekkel, újszerű megközelítésekkel lehet áttörést elérni abban, hogy az emberek többet sportoljanak, egészségesebben éljenek.

• Legfontosabbnak az iskolai testnevelést tartjuk, és ahhoz javasoljuk biztosítani az oktatási költségvetésben a személyi és létesítményi feltételeket;

- ezen alapulhat az iskolán kívüli korosztályok sportolása, testnevelése, aminek feltételeit a helyi önkormányzatok költségvetésének jutott támogatással kell biztosítani;

- a versenysportban (olimpiai sportágak) a támogatásoknak nyilvánosnak és méltányosnak kell lenni.

Az oktatási intézmények az önkormányzatok sportlétesítményeire, a szabadtéri sport- és egyéb felületekre alapozva, utóbbiak "időszakos sportvédeltségének" megteremtésével ugyancsak sokak számára tudnak sportolási lehetőséget biztosítani.

Egészségünk védelmében

A Covid-19 vírus okozta, az egész világot érintő egészségügyi, társadalmi és gazdasági válság jövőbeli megelőzése és/vagy könnyebb legyőzése érdekében is nagyobb hangsúly kerül az egészségre, az egészség védelmére, a sport egészségre gyakorolt pozitív hatásainak mind szélesebb körű kiaknázására. A Magyar Szocialista Párt a sportot az egészségvédelem egyik leghasznosabb eszközének tekinti. Azt javasoljuk, hogy a jövőben minden sporttal kapcsolatos, sportot érintő kérdésben olyan döntés születjen, hogy az közvetlenül, vagy áttételesen szolgálja a polgárok testi, lelki és szellemi egészségét. E döntéseknek segíteniük kell az embereket abban is, hogy akarjanak – legalább rekreációs jelleggel – sportolni, és erre a lehetőségük is legyen!

A Magyar Szocialista Párt szerint új alapokra kell helyezni a teljes magyar sportegészségügyi rendszert, életre kell kelteni a Sportkórházat, meg kell erősíteni a területi alapú sportorvosi hálózatot és a sportrehabilitációs lehetőségeket is intézményesített rendszerbe kell szervezni! A sporttársadalom kifejezett igénye, hogy létezzen egy, a korábbi sportkórházhoz hasonló intézmény, ahol bármely igazolt versenyzőt a lehető legszélesebb körű vizsgálatoknak lehet alávetni egy helyen és rövid idő alatt. Tudatában vagyunk annak, hogy évek kellenek a kellő számú sportorvos képzéséhez és munkába állításához, de a ma még praktizálók munkájának elismerésével támogathatjuk ezt a folyamatot is.

Új szemlétre van szükség

A Magyar Szocialista Párt kezdeményezi egy olyan konkrét ajánlás, szintrendszer kidolgozását, amellyel egy egészséges, edzett személy adott

életkorban egyszerű mutatók mentén ellenőrizheti aktuális testi-fizikai állapotát. Ehhez pedig mozgósító erejű, folyamatos szakma-szervezeti segítséget kell adnia a testnevelésért, és a sportért felelős intézményeknek.

1) A Magyar Szocialista Párt a mindennapos kötelező testnevelés feltételeinek megteremtését javasolja. Tornaterem-építési programot indítunk, hogy létrehozzuk a 21. század kihívásainak és elvárásainak mindenben megfelelő méretű és felszereltségű sportfelületeket! A tornatermek és sportudvarok mellett tanuszoda-építési programot is szükségesnek tartunk indítani, illetve biztosítani azt, hogy az uszodákban minden gyerek megtanulhasson úszni! A mindennapos testnevelés eredményes működéséhez elengedhetetlen továbbá a testnevelők megfelelő szintű képzése és továbbképzése is, hiszen feladataik átalakultak, kibővültek. A testnevelő tanári szakma presztízsét erkölcsi és anyagi megbecsüléssel lehet visszaállítani.

Kiemelt figyelmet javasolunk fordítani a sport és a felsőoktatás kapcsolatára! Nagyon fontos feladatnak tartjuk a nagy hagyományokkal rendelkező egyetemi sportegyesületek megerősítését. A nagy egyetemekkel rendelkező városok sportélete és az adott egyetem csak összefogással, együtt tud hatékonyan működni. Csak így lehet egyszerre szolgálni a lakosság mindennapos testmozgási igényeit, a versenysportot és az élsportot. valamint erősíteni az adott intézményt, a magyar sport egészét. Javasoljuk a felsőoktatásban a kötelező testnevelés újra bevezetését vagy kreditet adó képzésként való elismerését.

2) A Magyar Szocialista Párt fontosnak tartja, hogy a sportolás lehetősége elérhető legyen mindenkinek, függetlenül attól, hogy földrajzilag, szociálisan milyen közegbe születik Magyarországon. A sportolási feltételek biztosítása mellett nagy segítséget jelenthet az is, ha azok a tehetséges gyerekek, fiatalok, akiknek nincs pénzük az egyesületi tagságra, sportfelszerelés beszerzésére, pályázhatnak majd támogatásra. Így a sport növelné az esélyegyenlőséget és az integráció esélyét is.

A szocialisták szerint a fejlesztéseknek arra kell irányulniuk, hogy minden ember a lakóhelye közvetlen környezetében – anélkül, hogy utaznia kellene – találhasson magának ingyenesen használható közösségi sportlétesítményt vagy sportfelületet! Újra meg kell nyitni az állami és önkormányzati sportlétesítményeket, a sportszakemberképzést úgy kell átalakítani, hogy abból olyan valódi tudással bíró sportszervezők és

rekreáció-szervezők kerüljenek ki, akik képesek megszervezni az emberek mindennapos szabadidősport-tevékenységét! A közösségi sportlétesítmények finanszírozása pályázati úton biztosítható. A sportszakemberképzés tartalmi megújítását a megrendelői oldal és a képző intézmények képviselőinek bevonásával, közösen javasoljuk megtervezni.

A Magyar Szocialista Párt fontosnak tartja, hogy több figyelmet fordítsunk a fogyatékkal élők sportjára, hogy legyen lehetőségük a rendszeres testmozgásra. Az első számú feladat az érintett családok folyamatos tájékoztatása a lehetőségekről, gyermekeik bevonása a sportba, a mindennapos testmozgásba. Kiemelten javasoljuk támogatni az éveket és fogyatékkal élőket egyszerre, egy helyen és időben megmozgató sportegyesületeket! Ezek az inkluzív egyesületek jelenleg, a speciális parasport-egyesületeken kívül az egyedüliek, amelyek az iskolából kikerülő, fogyatékkal élő, sportban tehetséges, utánpótláskorú gyermekeket befogadhatják, ahol a sportolást folytatni tudják. Ennek érdekében is folytatni javasoljuk a sportlétesítmények akadálymentesítését, és a speciálisan fogyatékos sportolók számára használható eszközök beszerzésének támogatását.

A sport vitathatatlanul az a terület, amelyet – egy-egy kis létszámú, de tradicionálisan eredményes egyéni sport kivételével – nem lehet és nem is szabad központosítottan szervezni. Ez különösen igaz az amatőr versenysportra és a szabadidős sporttevékenységekre. A területi sportigazgatás, amelyet újra kell szervezni, a magyar tömegsport egyik bástyája lehet.

Az MSZP szerint a sport, a közösséghez tartozás élményét nyújthatja minden ember számára. A sport e funkciója nem csak országos, hanem helyi szinten is hasznos, mert ott a helyi közösséghez, az otthonhoz való kötődést erősíti. A sportolók jelenlegi politikai alapú kiemelése helyett azokat a sportembereket javasoljuk példaként állítani a gyerekek és felnőttek elé, akik valós teljesítményük és rokonszenves egyéniségük okán érdemlik ki az elismerést szűkebb és tágabb közösségükben.

3) A Magyar Szocialista Párt azt javasolja, hogy a korszakváltás kormánya a sportszakmával közösen határozza meg, hogy a versenysport mely területei állhatnak meg részben vagy egészben a saját lábukon, piaci alapon is, s melyeknek a fenntartásához kell időlegesen vagy állandóan állami támogatás. A versenysportban ez akár sportágról sportágra haladva

egyenként is elemezhető, a társadalmi hasznosságot is vizsgálva. A sportgazdaság mára az egyik legdinamikusabban működő ágazattá vált, így a valódi gazdasági alapon működő sport erősítése Magyarországon is lehetséges és szükséges. Ez nem az állam kivonulását jelenti a sportból, sőt bizonyos területeken, így a hagyományosan eredményes olimpiai sportágak esetében, az állam komolyabb szerepvállalására is szükség lehet. Az öttusa például valószínűleg sosem lesz üzleti alapon működő sportág, de mivel hagyományosan eredményes magyar sportnak tekinthető, mindenképpen szükséges és indokolt állami támogatása.

A Magyar Szocialista Párt azt tartja helyesnek, hogy a versenysportban és az élsportban csak valódi teljesítményen alapuló finanszírozás legyen. A politikusok és a politikai alapon a sportvezetést elfoglalók helyett újra szakembereket kell hozni a szövetségekbe és a klubokba! Velük közösen javasoljuk meghatározni valamennyi sportág lehetséges helyét, szerepét. Azok a sportágak, amelyek az elemzés eredményeként kiemelten fontosnak ítéltetnek, kapjanak nemzeti edzőközpontot! A versenysportot a hagyományokra javasoljuk építeni, és szerveződése földrajzi alapú legyen!

A sport és a tudás összekapcsolása, a Magyarországon meglévő tudás közkinccsé tétele és transzferálhatósága erősítheti a magyar versenysport esélyeit a világban. Tagadhatatlan, hogy a magyar sport legnagyobb elmaradása nem a pályán van, hanem abban, hogy nem termelte és termeli ki a saját szellemi elitjét, így könnyebben válhatott újra a politika játszóterévé. A magyar versenysport tudományos háttere is messze elmarad a riválisokétól. **Fontos lenne azoknak a sportszakembereknek a tudását megosztani a többiekkel, akik kiemelt állami finanszírozásban részesülnek. Nekik akár kötelezővé is lehet tenni, hogy rendszeresen tartsanak előadást, konzultációt a sportágukban, vagy még szélesebb sporttársadalomban. A sportban felhalmozódott tudást a világon mindenhol használják a mindennapi életben. Jó példa erre a sport speciális nevelő hatásának figyelembevétele, vagy az, hogy számos nyugati társadalomban akár egy állásinterjúban is előnyt jelent, ha valakinek van sportolói múltja.**

Felelős gazdálkodást!

A Magyar Szocialista Párt azt javasolja, hogy ne csorbuljanak az olimpiai felkészülésre, az utánpótlás nevelésre, a jóváhagyott létesítmény- és egyéb sportfejlesztési programokra már elfogadott támogatási összegek. Ha hangsúlyáthelyezésekre, korrekciókra van szükség ezeken a területen,

akkor azt elsősorban a belső tartalékok feltárásával, átcsoportosítással indokolt megoldani.

1) Az MSZP kiemelt fontosságúnak tartja, hogy a jövőben egy átgondolt, illetve fenntartható – sportszakmai, gazdasági, társadalmi és marketing szempontból is a szakemberekkel egyeztetett – stratégia mentén pályázhasson csak az illetékes szövetség magyarországi világverseny megrendezésére. Így elérhető, hogy siker esetén társadalmilag is hasznos legyen a verseny megrendezése.

2) A Magyar Szocialista Párt az akadémiák szakmai és gazdasági átalakítását javasolja, de nem támogatja azok hirtelen megszüntetését a gyerekek és a rajtuk keresztül érintett családok miatt. Azt javasoljuk, hogy legyenek egységes szakmai elvárások és földrajzi alapú legyen a rendszer, hogy valóban lefedje az országot, ne lehessen egy-egy gyereket az ország egyik végéből a másikba költöztetni csupán azért, mert az állami akadémiák egymással versengenek a tehetségekért. Legyen az akadémiák versenyzőinek rendszeres sportágankénti felmérő versenye, hogy összehasonlítható legyen a teljesítményük. Hosszabb távon azonban az akadémiák mai rendszere helyett az utánpótlás más, korszerűbb eszközeit javasoljuk alkalmazni.

3) A magyar sport infrastruktúra-rendszerének megújítására, fejlesztésre szükség volt, bizonyos területeken (tornatermek, tanuszodák, nemzeti edzőközpontok, szabadidős sportfelületek) még mindig szükség van. A legsúlyosabb gazdasági terhet a fenntarthatatlan stadionok sokasága jelenti. A Magyar Szocialista Párt álláspontja az, hogy a létesítményeket a jövőben ennek ellenére fenn kell tartani, mert még nagyobb kárt okozna bezárásuk! Azt javasoljuk, hogy jöjjön létre egy állami intézmény, amely az önkormányzatok és/vagy a klubok által fenn nem tartható létesítményeket működteti.

4) A Magyar Szocialista Párt átlátható és tisztességes TAO támogatási rendszer létrehozását javasolja. Az éves költségvetési sporttámogatásra a MOB, a sportági szakszövetségek, a paralimpiai bizottság, illetve a diáksportszövetség tegyenek javaslatot, és a kormány a költségvetési lehetőségek és a valós sportbéli igények összehangolásával határozza meg, hogy mennyi a teljes felhasználható keret. Szakmai prioritások (eredményesség, igazolt sportolók száma, bajnoki rendszer és nézőszám a két legmagasabb felnőttosztályban) alapján szülessen döntés arról, hogy mely érintett sportág mekkora összeget használhat fel. A határozatban szereplő

összeget nem az egyesület szedi össze – nem létező – piacon, hanem a NAV utalja ki, negyedéves elszámolással! Így kiesnek a közvetítők és cégvezetők, illetve a politikusok. Mindezt kiegészítve egy komoly sportszakmai ellenőrzéssel a rendszer EU- és sportkonformmá válhat, és elérheti eredeti céljait is.